

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Potovanje cesarjevo.

(Telegrami „Slovenskemu Narodu“.)

Radgona 9. julija. Sprejem Njegovega Veličanstva bil je velikanski. Ljudstva iz slovenskih krajev nagromadilo se je na tisoče. Že zjutraj ob 9. uri prijezdi banderij: 160 glav slovenskih fantov in kmetov v narodni obleki z Murskega slovenskega polja na čilih lepih znanih Ljutomerskih konjih, se uredi na slovenski strani Mure v Radgoni pod svojim poveljnikom g. Strniščem z izurjenim trombetačem. Potem pride oddelek Veržejskih slov. strelcev, 50 mož pod svojim izurjenim poveljnikom stotnikom Pintaričem, ki se postavi pred c. kr. glavarstvom v Radgoni kot častna kompanija, ki Nj. Veličanstvu prezentira in poveljnik raport odda. Banderij napravil je na Nj. Veličanstvo tako ognjen utis, da ga cesar povabi na oddaljeno vojaško šetališče in mu po vojaški vaji veli defilirati pred Njim, na kar mu izreče cesar Svoje popolno priznanje. Dalje časa govoril je cesar s poveljnikom g. Sterniščem. V občini Gorenje-Radgonski stopi cesar na slovensko zemljo okolu druge ure popoldne in vsprejme pri velikanskih piramidah deputacije Ljutomerskega in Gornjeradgonskega okraja, zbrano duhovščino vseh bližnjih slovenskih župnij, in župane, ki so ga tam z obilimi slovenskimi občani, s šolsko mladino in množino ljudstva kakor tudi z omenjenim banderijem pričakovali. Načelnik deputacije deželni poslanec Kukovec nagovori Nj. Veličanstvo sledeče:

Vaše cesarsko in kraljevo Veličanstvo!

V najvernejši udanosti stopamo mi zastopniki okraja Gorenje-Radgonskega in Ljutomerskega pred Vaše Veličanstvo, da svojemu najmilostnejemu cesarju in nad vse ljubljenu deželnemu knezu v imenu prebivalcev obeh okrajev izkažemo dolžno veleudanost in čutila najsrčnejega češčenja.

Udanost in zvestobo, katero je narod slovenski, čegar del smo mi, vedno in povsod kazal Vašemu Veličanstvu in Najvišji cesarski hiši, bodemo tudi v bodoče ohranili v isteji sili, ter najskrbneje gojili in pospeševali.

Rane, katere nam je v zadnjih letih prizadela elementov uničujoča moč, je Vaše Veličanstvo z navadno očetovsko skrbljivostjo in na največdušnji način pred vsemi drugimi hitelo lečiti.

Srca vseh nas so vsled tega napolnena z najglobejšo zahvalo in ker vemo in smo v izobilji doznali, da je v Vašega Veličanstva srca jednaka naklonjenost in ljubezen do vseh Vaših narodov in državljanov, kličemo iz globine srca: (Do tu bil je nemški.)

Bog poživi, Bog ohrani Vaše Veličanstvo, našega cesarja in dobrotljivega očeta še mnoga, mnoga leta!

Cesar zahvali se vidno ganjen po presijajnem vsprejemu na slovenskih tleh. Na to nagovori slovenski jedna izmej 36 deklic v domači slovensko-narodni obleki cesarja rekoč:

Vaše cesarsko in kraljevo Veličanstvo!

Mi tu zbrane slovenske deklice pozdravljamo Vaše Veličanstvo, ter Vam poklanjamo v dar najzlahtnejši pridelek slovenskih rok in domačega našega Ljutomeškega okraja. Naj blagovoli Vaše Veličanstvo z naklonjenostjo ga vzprijeti, ter se nas in našega Ljutomerškega okraja milostljivo spominjati.

Pri teh besedah ponudi Mu druga čašo izvrstnega Ljutomerskega vina iz slavnih Admontskih Goric, katere polovico cesar izpije. Cesar se prav srčno zahvali in pojedine ude deputacije najpriludnejše nagovori in po različnih stvaréh povprašuje. Vsem pa obljubi cesar, še za naprej za nje po očetovsko skrbeti. Mudil se je cesar, ki je hotel le za trenutek iz voza stopiti, pri nas nepričakovano dolgo, namreč nad četrt ure in nas je vidno ganjen zapustil mej burnimi živio-klici, ki so mu naznanjali, da se tu začinja slovenska zemlja.

Sent Ilj ob nemški meji. 9. julija. Ob 5 uri 20 minut prihod Nj. Veličanstva presvitlega cesarja. Cerkev, farovž, šola, kolodvor in hiše ob železnici z več sto mlaji, smerečjem, zastavami v cesarskih, Habsburških, štajerskih, bavarskih barvah (slovenske trikolore prepovedane, še bavarske so hoteli žandarji konfiscirati) in z mnogimi vencí, šopki prekrasno okinčani. Most nad železnico mej cerkvo in farovžem takisto v slavalok predelan ter okrašen z mnogimi vencí, v sredini prekrasen cveteči lipov venec s traki. Na kolodvoru ljudstvo z duhovniki, učitelji z učenci. Učenke belo oblečene in ovenčane, s traki čez rame, vsi pa cveteče šopke v rokah. Ljudstva ogromno. Mej zvonjenjem, pokanjem možnarjev, sviranjem cesarske pesmi, katero ljudstvo s petjem sprejmlja, se približuje cesarjev vlak. Slovenci z burnim živio klici pozdravljajo premilostnega vladarja. Naudušenost velikanska. Cesar se ganljivo pri oknu zahvaljeval.

Na Pesnici 9. julija. Ob 1/2 6. uri prihod svitlega cesarja. Navdušen sprejem z godbo, z živio-klici in streljanjem. Navzočni: č. g. dekan s svojimi duhovniki, šolska mladež in učitelji z banderi in mnogo ljudstva. Cesar posebno prijazno odzdravlja se po malem mimo petje.

Maribor 9. julija. Prihod Nj. Veličanstva ob 6. uri popoldne, sprejem velikansk, ljudstva mnogo od vseh strani. Na kolodvoru bil je pozdrav v večini z živio-klici in tako od kolodvora do palače. Vreme naj lepše. Vse je navdušeno.

Maribor 10. julija. Cesar bil včeraj na kolodvoru slovesno vsprjet. Najpred pozdravil Ga je knezoškof. Cesar šel je mimo častne kompanije, nagovoril okrajnega glavarja Heina in več dam. Uhod v mesto bil je pravi triumfalni sprevod. Mesto lepo okrašeno. Izjavi brezštevilne množice bili so izraz najbolj domoljubnega, globokega, nepopisljivega čustva. Živio- in hoch-klici doneli so do palače, kjer je cesar

vsprejel duhovščino, častnike, oblasti, okrajne zastope, okolu 300 županov. Ob 8 1/2 razsvetljava, serenada, baklada. Danes zjutraj ob 5 1/2 uri bila je revue garnizije. Vojaki, 47. pešpolk in 4 eskadroni 5. polka dragoncev bili so postavljeni v dva reda. Cesar jahal je mimo front, velel defilirati, potem eksercirati po batalijonih, vkupno, ločeni in v ognji. Izrazil Svojo zadovoljnost. — V Radgoni se je po sprejemu otvorila nova šola. Cesar je pustil topničarsko divizijo v ognji eksercirati in preko ovir (hindernisse) v popolno zadovoljnost. Ogledal konjerejsko razstavo, ter za darilo dal 50 cekinov.

Račje 10. julija. V Račje so cesar došli ob 12. uri 12 minut. Šolska mladina iz Fram, Slivnice, Račjega, Brezule, Šmarjete z učiteljstvom in duhovščino iz Fram, Slivnice in na tisoče odrasčenih so navdušeno z živio-klici sprejeli cesarja. Slivniška godba je cesarsko himno zasvirala. Kolodvor je bil prav okusno okinčan. Bog živi našega cesarja!

Ptuj 10. julija. Od ranega jutra dohaja brezštevilno praznično oblečenega ljudstva. Delo miruje, mesto deloma, posebno hiše Slovencev, krasno ozaljšane, mej zastavami precej frankfurtarc. Ormuški okraj poslal je sto devetnajst jahačev v narodnej obleki. Vsak nosi cesarsko zastavico in slovenski trak čez prsa. Jahači se odpravljajo cesarju naproti. Ljudstvo vre za njimi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani: 10. julija.

Strašansko se je v **Mariboru**, kakor piše „N. Fr. Pr.“, pregrešil naroden restavratér, ker je obesil nad vrata pozdravljajoči rek v slovenskem jeziku. Zbog tega nastala je v prastarem (!) nemškem mestu velika razburjenost, ki bi bila utegnila prikipeti do javnih demonstracij, ako bi sam župan ne bil posredoval. Leta je poklical krčmarja pred-se ter mu razložil, da bode dal cesto zapreti in cesarskemu sprevodu odkazal drug pot, ako se slovenski napis ne odstrani. Razven mnogih psovok došlo je krčmarju tudi mnogo naznanil, da se bodo odslej Nemci ogibali njegove gostilne. Vse to je pomagalo; slovenskega napisa je zmanjkalo in Maribor zopet mirno diše.

V včerajšnji seji **českega** deželnega zbora predložil je deželni odbor poročilo odseka s prejšnjega leta glede stavbe muzeja in pa poročilo odsekovo gledé revizije domovinske postave. Kot odgovor na vprašanje, stavljeno od vlade, navsvetuje se sledeča izjava: Deželni zbor pripoznava potrebo revizije domovinske postave, vendar pa misli, da bi bilo z ozirom na to, da ta revizija zavisi od dognanja važnih vprašanj, tako n. pr. razmerja, v katerem sta gospodar in delavec glede potrebne podpore zadnjega, in pa da stoji ta postava v tesni zvezi s poprave potrebujočimi postavami o ubožnih, odgonu in potepinih, shodno, ta se rečena domovinska postava ne premeni pred dognanjem prej imenovanih zadev. Ob jednem priporoča odsek naslednjo resolucijo: „Deželnemu odboru se naroča, da ima v prihodnjem zasedanju predložiti nasvete glede zboljšanja postave o ubo-

žnih, ozir jemaje na vso deželo, ter da poizve prejmenja okrajnih upravništev ter okrajnih zastopov v Pragi in Liberci." — Deželni zbor je potem agnosiral volitev Plznske trgovinske zbornice.

Poljski listi poročajo, da je dr. Smolka Kaminskega nagovarjal, da naj ne vzprejme mandata za deželni zbor. Z izvolitvijo je Kaminski že tako dovelj rehabilitiran; s tem zadoščenjem naj se zadovolji, ker s sprejemom mandata storil bi v sedanjih odnošajih breztačnost ter bi znabiti prouzročil neprijetne dogodke v zboru. Njegova čast in poštenje zahtevata, da počaka vsaj časa, ko se bode razglasil izid parlamentarne in sodnijske preiskave v njegovi afəri. Dr. Kaminski se je baje udal temu nagovarjanju ter bode mandat odložil.

Vnanje države.

Rumunska spomenica, odgovarjajoča na očitjanje avstrijske vlade zaradi napitka poslanca Gradisteanu v Jassy, došla je že na Dunaj. Ta spomenica rumunske vlade izjavlja, da odločno obsoja vsa hujskanja in ščuvanja, ki utegnejo motiti mir in varnost sosednjih držav ter da si je po polnem v svesti svoje dolžnosti, ne pripuščati nobenih agitacij, ki bi motili odnošaje dobrega sosedstva. — In to zadnje je glavna stvar; Avstrija s tem ne more biti zadovoljna, da izreče rumunska vlada samo svojo obsodbo, kakor je bila to že storila prejšnji teden v listu „Monitorul“, nego ona je morala zahtevati, da izjavi Rumunija resno svojo voljo, bdeti nad svojimi rogovileži ter ne dopuščati, da bi vzrastlo kako rumunsko iredentovstvo.

Pred štirimi dnevi sklenila je francoska kamora pri posvetovanji o občinski postavi, da imajo biti obravnave občinskih svetovalcev v prihodnje javne. Jedenkrat, l. 1877, je bila kamora že ravno tisto sklenila in baš ta ukrep dal je bil maršalu Mac Mahonu povod strmoglaviti kabinet Jules Simona. Republikanci različno sodijo o tem sedanjem sklepu; radikali se ga neizmerno vesele, „Journal de Débats“ pa se boji, da ne bi javnost občinskih obravnav ne prouzročila sitnih neprilik. — V prihodnjih dneh bode poslala francoska vlada v London spomenico, s katero bode zahtevala izjavo o prilaštvi Novih Hebridov. V tej noti postavil se je kot temeljni uazor, da bi aneksija Novih Hebridov od strani Angležev nasprotovala prejšnjim diplomatskim obvezam.

Redno vsako leto ponavlja se v angleške spodnje zornice predlog za razširjenje volilne pravice na ženske. Predlagatelji se vedno sklicujo na to, da imajo ženske pri občinskih volitvah že itak to pravico. Tako tudi radikalec Hugh Mason, ki je ob enem dejal, da ne želi dati te pravice omoženim ženskam in bi tudi ne videl rad, da bi v parlamentu bile ženske; vendar pa, da je radi popolnosti treba jednake reforme. Vlada smatrala je predlog kot nerešeno vprašanje; zakladni tajnik Courtney ga je zagovarjal, generalni pravdnik James pa ga je napadal. Konečno je bil ta predlog zavržen, a le z malo večino 16 glasov, kar je zelo pomenljivo.

Dopisi.

Iz Bleda 9. julija. (Bleški slavolok.) [Od našega posebnega poročevalca.] Naravnimi dražesti bogato okrašena Bleška okolica jemlje v povišanje svoje lepote vsakovrstno umetnijo na pomoč. Upati se sme, da bo sprejem Nj. Veličanstva sijajen. V gostem redu stoje kraj potov vitki maji, zvezani mej seboj z žico, kamor se bodo lampijoni obesili. V Zagoricih je napravljen impozanten slavolok, pri katerem bo gospod župan Wester Nj. Veličanstvo nagovoril. Slavnostni odsek je priskrbel tudi, da bode tu nastavljenih mnogo najlepših okoličanskih deklet in fantov v narodni noši. V nedeljo popoldne bila je napovedana poskušnja, da se skupine privadijo na svoje prostore. Ob napovedani uri pridrla je silno naroda skupaj. Odsek je razvrstil na obeh straneh deklice in fante, kateri poslednji so držali zastave v rokah. Z največjim začudenjem me je navdalo to, da mej njimi ni bilo niti jedne slovenske. No čuditi se konči ni treba: kjer ima Schwegel govoriti, drugače biti ne more.

Skupine slavolokove so pa tudi imele svoje posebnosti. Človek bi si mislil, da bi bile na mestu iz poljedelske stroke, pa so bili nastavljeni zgolj uniformirani rudokopi in gozdni čuvaji. Vidi se, da je obrtniška družba polastila se ugodne situacije in da namerava tudi pri slavnostnem sprejemu buditi grenek spomin na vse krivice, katere je prouzročila s svojim brezobzirnim postopanjem ravno v tej okolici. Kako so rudokopi popularni, je razvidno

iz tega, da sem slišal kmeta povpraševati, čemu toliko dimnikarjev, kajti v svoji priprostosti je marsikdo mislil, da so dimnikarji. Od lovcev bi bilo najbolje, da bi še ne govoril. Na desnem ramenu so držali puške, ko je vendar vsakemu znano, da lovec nosi puško brezizjemno vedno na levi. Odsek, mej katerim je marsikateri Nimrod, naj bi vsaj skrbel, da bi bilo to, kar je, vsaj pravilno. — Dva ribiča sta pa s svojo veliko natančnostjo budila mojo pozornost. Proti zadnjemu so postavili tudi na vsako stran po dve dekleti, kateri se pa v tej družbi nesta nič kaj podali; videlo se jima je, da se bojita, da bi se kakšna puška ne sprožila v nespretnih rokah.

Koliko hvaležneje bi bilo, ko bi bili prevzeli v slavolok tudi poljedelstvo. Kako bi lepo zastavili prazne kote z orodjem. Drevo, brana, kose, grablje, to bi bil dostojen kinč, mej tem, ko lovec nema ničesar položiti zraven sebe. Lepo bi bilo, ko bi od sek kaj premenil v tem smislu, vsekako pa se mora zgoditi to, da se preskrbe zastave v deželnih barvah, če ne več vsaj **jedna**.

Iz Krškega 8. julija. [Izv. dop.] Slavni spomin 600 letnice smo tudi tukaj slovesno obhajali. Včeraj zvečer bilo je mesto razsvitljeno, hiše lepo okinčane, godba je po mestu svirala.

Danes za rano razobesili so po vseh hišah zastave, budnica je spravila prebivalce na noge, da so se pripravljali k slovesni maši, katere so se udeležile cesarske oblasti, občinski odborniki, požarna bramba; glavne momente božje službe markirala je uniformirana meščanska garda s strelom, katerega pomnoževalo je pokanje možnarjev.

K slavnostni seji Krške občine prišli so tudi Cerkljanski župan g. Ferenčak, župan g. Malenšek iz Rake in Studenske občine prvi svetovalec gosp. Jaklič.

Krški župan g. V. Pfeifer pričel je s sledečim govorom:

Čestiti gospodje odborniki!

Zgodovina starodavnih in sedanjih časov nam živo spričuje raznih narodov slavnostne pomenljive dogodke, tako tudi slovenskega naroda, kateri se pripravlja radostnega srca obhajati slovesni praznik v neugasljiv spomin, da je pred šestimi stoletji stopila naša dežela pod mogočno krilo staroslavne Habsburške rodbine.

V teku dolgih šest sto let ostala je naša ožja domovina Kranjska v neomahljivi zvestobi združena s preslavno cesarsko rodbino ter verno delila z njo srečo in nesrečo.

Njeni zvesti sinovi so se vedno hrabro borili v krvavih bojih, bodi si proti divjemu Turku ali drugemu sovražniku doma ali daleč proč od drage domovine, kamorkoli jih je klical vzvišeni glas presvitlega vladarja — da, s ponosom smemo reči: zgodovina jim niti najmanjšega madeža očitati ne more.

Težko, vendar častno prestali so naši junaški predniki krvave čase, kadar je kresov žareči svet po visokih naših gorah naznanjeval slovenskemu narodu, da se bliža ali pa že ropa in mori ljuti Turak po mili naši domovini; njeni neustrašeni sinovi so junaško odbili krute napade Azijatske druhali, reševaje s svojo krvjo civilizacijo in vero.

Ko so se polegli burni valovi, ko so nastali mirnejši časi, pričelo se je narodno življenje buditi in razvijati pod očetovskim okriljem naših skrbnih vladarjev.

Viteški naš cesar Franc Jožef I. razvezal je težke spono kmetov-tlačanov, naklonivši jim samostalnost gospodarjev; On prerodil je staroslavno Avstrijo, podelivši nje zvestim narodom ustavno življenje, katerega deležni so samoupravna občina, deželni in državni zbor po zastopnikih, do katerih stavlja hvaležno ljudstvo svoje zaupanje.

Preblago Njegovo srce z nami deli veselje in žalost, prihiti v radodarno pomoč tistim, ki v raznih nesrečah se zaupljivo bližajo Njega veličastnemu prestolu; podeljuje bogate denarne podpore za zidanje cerkva in šol in mnogo dobrodejnih naprav.

Očetovska Njegova skrb vedno deluje na to, srečne in zadovoljne videti svoje zvesto udane narode, ter pospešiti njih blagostanje v duševnem in materijalnem obziru.

Zato so naša srca današnji praznik, ki nas tako živo spominja brezštevilnih cesarjevih dobrot, preporna globoke hvaležnosti do presvetlega cesarja; v vroči molitvi pošiljamo iskrene želje k Vsegamogočnemu, da Njegova mila roka varno čuva mnogo let presvetlega cesarja, da vedno srečno ohranuje prostrano Avstrijo kot varno zavetje vseh ravnopravnih narodov, združenih okolu presvetlega našega vladarja Franca Josipa I.! Bog ohrani, Bog obvaruj presvitlega našega cesarja in preslavno cesarsko rodbino! Živio! Živio! Živio!

Govor bil je h koncu z gromovitimi živioklici na cesarja Franca Josipa I. vzprejet.

Na to smo, soglasnim sklepom ugajaje, odposlali naslednji telegram:

Deželnemu predsedniku baronu Winklerju, Ljubljana.

Danes zbrani zastopniki občin: Krško, Cerklje, Raka in Studenec obljubujejo hvaležnosti polnih src Nj. Veličanstvu preljubljenemu vladarju in gospodarju in Najvišjej cesarskej hiši za vse bodoče čase udanost in zvestobo s prošnjo, da se to na Najvišjem mestu naznaniti blagovoli.

Nadalje brzorejavi smo gosp. deželnemu predsedniku baronu Winklerju, da ga je občina Raka z ozirom na njegove izredne zasluge soglasno imenovala svojim častnim občanom.

Isto tako imenoval ga je mestni zastop v Krškem soglasno častnim meščanom iz hvaležnosti za prizadevanje, napraviti mir, spravljivost in sporazumljenje in kot zadostitev za mnoge britkosti, katere je moral prestati za dobro stvar.

Danes popoldne nadaljuje se ljudska veselica na vrtu g. Gregoriča in ob 8. uri zvečer priredi bralno društvo slavnostno besedo po naslednjem programu: Molitev. Ipavic. Zbor. — Brodar. Abt. Čveterospev. — Kdo je mar? Ipavic. Zbor in glasovir. — Slavnostna deklamacija. — Cesarska pesen.

Domače stvari.

— (Jutrnja številka) našega lista izide po 7. uri zvečer.

— (Ministra Taaffe in Falkenhayn) prideta danes zvečer ob 6. uri z brzovlakom v Ljubljano.

— (Deželni zbor kranjski) ima jutri dopoldne ob 1/2 12. uri sejo.

— (Dnevni red mestnega odbora seji), katera je bila v torek 10. dan julija 1883. leta ob 5. uri popoldne v mestni dvorani: I. Naznanila prvosedstva, tikajoča se šeststoletnične slavnosti.

— (Kranjsko obrtno društvo) opozarja obrtnike, kateri se udeležé sprejema Nj. Veličanstva, da se snidejo v sredo ob 2. uri popoldne v gostilni „Bierquelle“, od koder odidejo skupno na cesarja Fran-Jožefa trg.

— (Zlobni ljudje) trosijo mej kmetovalci Ljubljanske okolice izmišljeno vest, da o času bivanja Nj. Veličanstva cesarja ne smejo kmetje v Ljubljano in da jih bodo pri vseh mitnicah gonile straže nazaj. To je nesramna laž, najbrže nemškutarskih agentov, kateri se živio- in slava-klicov naših vrlih kmetov boje.

— (Črnomaljeci in Metličani) pridejo z godbami danes zvečer ob 8. uri po dolenskej cesti. Pri mitnici bode slovesni sprejem.

— (Habsburžani v deželi Kranjskej) 1282—1883. Slavnosten spis ob godovanji šeststoletnice od združitve kranjske zemlje z Avstrijo. Na svetlo dal kranjski deželni odbor. Spisal Avgust Dimitz. Ljubljana. Tiskarna Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg 1883. Krasna knjiga s tem naslovom pride jutri na svetlo. Pisana je z izredno marljivostjo in spretnostjo, po kateri se odlikuje g. Dimičevo pero. Slovensko izdajo priredil je gosp. Cimperman, tisk pa je Kleinmayr in Bambergove tiskarne in smelo trdimo, da doslej tako bogato in umeteljno zvršena knjiga še ni v Ljubljani zagledala belega dne. Knjiga je v istini dostojna slavnosti in obžalujemo le to, da nam za danes ni obširneje baviti se z njo, zato pa jo prav toplo priporočamo vsem pri-

jateljem zgodovine Kranjske in v obče vsem patriotom.

— (Deželna kmetijska razstava v Ljubljani 1883.) Razstava goveje živine in kmetijskega orodja prične se v četrtek dne 12. julija t. l. zjutraj. Slovesno otvorjenje razstave po njegovi ekscelenci visokorodnemu ministru poljedelstva grofu Jul. Falkenhaynu bode dne 12. julija mej 11. in 12. uro dopoldne. — Ustopnica je: a) Prosta za razstavljalce za ves čas razstave (posebne ustopnice). b) Velja po 50 kr. za osebo dne 12. julija do 1. ure popoldne. c) Velja 1 gold. za čas od 2. do 5. ure popoldne dne 12. julija, a ustopnice dajejo se samo v omejenem številu, samo znanim in praznično oblečenim osebam in se ustopnice glasijo samo za ime; ustop za ta popoldan dopuščen je samo od 2. do 3. ure popoldne, in te vrste ustopnice dobivajo se samo v pisarnici c. kr. kmetijske družbe v Salendrovih ulicah in v prodajalnici gosp. Petra Lasnika v gledaliških ulicah in to dne 10. in 12. julija od 10. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. ure popoldne. Ustopnica od dne 12. julija 5. ure popoldne naprej, nadalje dne 13. in 14. julija znaša po 20 kr. za osebo; od dne 15. do 31. julija pa za ostalo razstavo poljedelskih strojev in poljskega orodja po 10 kr. za osebo. Izdelovala bode mlekarška zadruga očitno v razstavi z različnimi pinjami surovo maslo, bo razlagala ravnanje z mlekom, preiskavanje mleka glede nepokvarjenosti in dobrote, in pa računovodstvo mlekarških zadrug. V razstavi izdelovala bode mlekarška zadruga vsakovrstno mleko, posebno veliko sladkega posnetega, nadalje: smetano in fino surovo maslo.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani.

— (Vstopnice) k slovesnemu otvorjenju živinske in poljedelske razstave dobivajo se po 1 gold. za osebo v pisarni c. kr. kmetijske družbe kranjske in v prodajalnici gosp. trgovca P. Lassnika.

— (Imenovanje.) Gospod Ivan Gogala, notarski kandidat v Ljubljani, imenovan je c. kr. notarjem na Vrhniki. Čestitamo!

— (Na državnej obrtni šoli v Gradci) odlikujejo se Slovenci tako vrolo, da so v vseh razredih prvi.

— (Umrli) je 8. julija g. Miroslav Hubmajer, oče znanega slovenskega od ustaje v Bosni in Hercegovini znanega g. črkostavca Miroslava Hubmajerja. Ranjki je bil 68 let star in v meščanskih krogih jako popularna oseba.

— (Vrtovčeva spominska plošča.) Darovalcem za spominsko ploščo ranjega Matije Vrtovca naznanjam sledeče: Naročil sem jo že pri kamnoseku Francu Štolfi v Ovčjem Gradu na Krasu. Dolga bode jeden meter, široka 70 centimetrov. Z ornamentami ozaljšan okvir bode iz najfinejšega kraškega marmorja, plošča sama pa iz kararskega. Stala bode brez vožnje v št. Vid in brez uzidanja 107 gld. 40 kr. Napis bode sledeči:

V hvaležen spomin gospodu Matiji Vrtovcu, rojenemu v Šmariji na Primorskem dne 28. januarja leta 1784, mnogoletnemu župniku Šentvidskemu, umrlemu dne 2. septembra leta 1851, kateri je prvi se trudil za povzdigo vinstva na Vipavskem, ob stoletnici njegovega rojstva postavili njegovi častitelji.

Kakor iz napisa razvidno, uzidala se bode plošča bodoče leto, in slovesno razkrila dne 28. januarja. R. Dolenc.

— (Iz Gorice) se nam piše v 8. dan t. m.: Meteor, jako svetel in precej velik se je videl v petek zvečer ob 9 uri 20 minut leteč proti zapadno-severo-zapadni strani ravno nad mestom; videl se je kaki dve sekundi in potem je zginil za oblakom, ker je bilo na zapadni strani malo oblačno. — Gorica ali Gradec, to je na Ljubljanski pošti vse jedno; kajti „Slovenski Narod“ roma, adresiran v Gorico, iz Ljubljane najprej v Gradec in tam še le spoznajo, da je prišel na krivo mesto in v Nemškem Gradcu vedo bolje za Gorico, kakor v slovenski

Ljubljani, akoravno je ona mnogo bližja! — V Gorici na pošti tudi ni vse v redu, kakor bi moralo biti; kajti včasih pridejo časniki prejšnjih dni pozneje kakor drugi novejši, kar se je posebno pretečenega meseca jako mnogokrat zgodilo in tudi so mnogokrat vsi umazani in precej zmečkani. Če ne bode bolje, se bomo drugam pritožili.

— (Notranjska posojilnica v Postojini) imela je v teku prve polovice tega leta 14.487 gld. 62 kr. dohodkov in 14.392 gld. 79 kr. izdatkov, torej 28.880 gld. 41 kr. prometa. V skupnej seji ravnateljstva in nadzorstva dne 1. t. m. sklenilo se je upravnino in pristopnino popolnem opustiti, obresti pa za to od 6 1/2 % na 8 % povišati. Izposojevalec ne plača torej razen pravičnega deleža po 10 gld. nobenih stroškov, ampak 8 % obresti za pol leta naprej.

— (Akademično društvo „Triglav“ v Gradci) imelo bode svoje šesto, poslednje zborovanje v sredo dne 11. t. m. v gostilni „zur Stadt Neugratz“ (Neugasse št. 5) ob 8. uri zvečer in sicer s sledečim dnevnim redom: I. čitanje zapisnika, II. poročilo tajnikovo, III. poročilo blagajnikovo, IV. poročilo knjižničarjevo, V. poročilo arhivarjevo, VI. volitev revizorjev, VII. slučajnosti. — Gosti dobro došli. K obilnej udeležbi pri tem poslednjem zborovanju vabi odbor.

Spored

vojaških godeb 7. in 17. pešpolka za slavnostnih dni.

11. julija: Št. 17. s častno kompanijo na kolodvoru. Ob 6. uri pri dvornem obedu. Mej sprevedom vrstita se obe godbi, svirajoč koračnice. Pri serenadi: Št. 17. koncertni komad, št. 7. koračnico.
12. julija: Št. 7. pri otvoritvi razstave. Ob 6. uri pri dvornem diner-ji, potem pri ljudski veselici. Št. 17. pri gledališki predstavi.
13. julija: Št. 7. pri sprevedu k ljudski veselici, potem v paviljonu za godbo. Št. 17. počeni ob 3. uri popoldne na strelišči. Ob 6. uri pri dvornem diner-ji, potem v paviljonu pod Tivoli.
14. julija: Št. 7. ob 6. popoldne pri dvornem diner-ji, potem v paviljonu pod Tivoli. Št. 17. od 5. ure popoldne do 10. zvečer pri ljudski veselici.
15. julija: Št. 7. od 5. ure popoldne do 10. zvečer pri ljudski veselici. Št. 7. ob 7. uri zvečer v paviljonu za godbo.
16. julija: Št. 7. in 17. na Bledu.

Pozor!

K sprejemu Nj. Veličanstva presvitlega cesarja zberó se „Sokolovci“

v sredo dne 11. t. m. ob 1/2 2. uri popoldne

v polni društveni opravi na čitalničnem vrtu, od koder odide društvo točno ob 2. uri na cesar Fran-Josipov trg, kjer se bodo razna Ljubljanska in tuja društva zbirala ter po redu postavila. — Tu razdelil se bode ob jednom mej društvenike tudi natančnej program vsega „Sokolovega“ sodelovanja o slavnostnih dneh.

V Ljubljani, dne 9. julija 1883.

Odbor „Sokola“.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

(H koncu uredovanja lista nam je došlo še sledeče poročilo:)

Maribor 10. julija. K večeršnjemu dvornemu obedu povabljeni sta bila poslanca Dominkuš in Radaj, potem trije župani, mej njimi dva Slovenca. Cesar govoril je z vsakim povabljenih. Serenada in bakljada sijajna. Danes vojaška revue, ki je izvrstno izpala. Potem splošne avdijence, razkritje Tegethoffovega spomenika, ogledovanje vojaške bolnice, delavnic na južnem kolodvoru in odhod ob 11 1/2 uri na Ptuj. Cesar bil povsod navdušenimi živio in hoch-klici nazdravljan.

Poslano.

Gospod urednik!

V sveto dolžnost si štejemo, da se potegnemo za čast svojega občje priljubljenega pevovodje in v sledečih vrsticah dokažemo, da je neistinito, kar je „stari dijak“ pisal o njem v 153. št. „Slovenskega Naroda“.

Večina nas je bilo vedno prisotnih pri pevskih vajah, a nikdar nismo čuli, da bi g. Förster „silil“ ali „žugal“ z vsemi disciplinarnimi sredstvi, marveč nasprotno: on se je potegoval, da bi cesarsko himno peli samo slovenski. Temu je že to dovolj jasen dokaz, ker je dal tiskati za gimnazij samo slovenski, a za realko nemški tekst cesarske himne.

Ako nas je potem nemški tekst himne učil, ravnal se je po ukrepih konference; ta je sklenila cesarja pri njegovem ustupu v gimnazij pozdraviti z nemško cesarsko himno.

Vsled tega obrnil se je moški zbor po g. Försterji do ravnateljstva s prošnjo, ali bi ne smeli pozdraviti svojega cesarja s himno v svojem jeziku. A zaman, češ, „konferenca“ je odločila cesarja nemški pozdraviti in temu se moramo upogniti, sicer — — —

Kar se pa ostalega v oni notici nahaja, je res in dalo bi se še marsikaj ziniti, pa — — —

Učenci pevovodje g. Försterja.

Loterijne srečke 7. julija.

V Trstu: 64, 27, 89, 73, 5.

Tujci:

9. julija.

Pri Slonu: Heidliczka z Dunaja. — Klewitz iz Litije — Szebereny z Ogerskega. Pri Malté: Bruckner z Dunaja. — pl. Sanscheg iz Celovca. — Hanausch z Dunaja. — Hertaus iz Trsta. — Hermann iz Grada.

Dunajska borza

dne 10. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 75	kr.
Srebrna renta	79 „ 55	„
Zlata renta	99 „ 30	„
5% marcna renta	93 „ 55	„
Akcije narodne banke	837 „ —	„
Kreditne akcije	297 „ 20	„
London	120 „ —	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	9 „ 49 1/2	„
C. kr. cekini	5 „ 65	„
Nemške marke	58 „ 50	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 119 „ 50	„
Državne srečke iz l. 1864.	100 „ 168	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	99 „ 45	„
Ogrska zlata renta 6%	120 „ —	„
„ „ 4%	88 „ 75	„
„ papirna renta 5%	87 „ 10	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103 „ —	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114 „ 50	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118 „ 20	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „ —	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104 „ 90	„
Kreditne srečke	100 gld. 170 „ 50	„
Rudolfove srečke	10 „ 19	25 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 108	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220 „ 50	„

Zahvala.

Podpisana izraza pristržno hvalo čestitemu gospodu Janezu Kobilci, kaplanu pri Devici Mariji v Polji, in njegovim čestitim sestram za trud, da se je truplo njenega nepozabljivega rajnega moža preneslo iz Ljubljane v Polje.

Pri Devici Mariji v Polji, dne 9. julija 1883.

Antonija Kuhar,

(467)

udova po učitelji.

Razpis službe glasbenega učitelja.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani oddaja službo učitelja na društveni glasbeni šoli proti letni plači 500 gld. Prosilci imajo izkazati se: a) da so zmožni poučevati na goslih do popolnosti in b) na klavirji, kolikor treba za spremljevanje, c) morajo zavezati se, da se v kratkem času priučé slovensčine kot učnega jezika, ako ga neso zmožni.

Oni, ki so večji kakega slovenskega jezika ter so sposobni poučevati tudi v petji, imajo prednost.

S potrebnimi dokazi podprte prošnje naj se uložé pri odboru „Glasbene Matice“ v Ljubljani do dne 10. avgusta t. l.

V Ljubljani, dne 7. julija 1883.

Za odbor „Glasbene Matice“:

Fr. Ravnihar, predsednik.

Ob priliki uhoda Nj. Veličanstva in za bakljado postavila se bode v verandji kavarne „Marzolini“ (470)

TRIBUNA.

Jeden prostor 1 gld. — Naznanila v kavarni.

Dve tribuni

na prostoru ljudske veselice,

iz kojih se bode ogledaval slavnostni spreved.

Sedeži po 2 gld.

dobivajo se v c. kr. glavni zalogi tabaka na Mestnem trgu. (469)

Voščene svečke,

osebno pripravne za razsvitljivo balončkov itd. itd., kakor tudi

Voščene zavitke

za prižigat, priporoča (453-4)

Oroslav Doleneč
v Gledaliških ulicah.

Službo

išče čvrst mož, v pisavi in računstvu dobro izveden, zmožen slovenskega, italijanskega in nemškega jezika v govoru in pisavi. Pisma z naslovom H. J. prevzema iz prijaznosti upravnitvo „Slovenskega Naroda“.

(442-3)

Srečkanje!

Povodom Najvišje navzočnosti Nj. Veličanstva presvitlega cesarja v Ljubljani priredi udano podpisani z dovoljenjem visokega finančnega ministerstva ob priliki

Ijudske veselice v Ljubljani

v dnevih od 13. do 16. julija 1883. na veselilnem prostoru blizu Lattermanovega drevoreda s 5000 dobitki prevedeno

srečkanje,

obstoječe iz stvari, ki imajo vrednost od 10 kr. počeni do 200 gld. a. v. Izdalo se bode 15.000 srečk, in sicer 7500 po 20 kr. in 7500 po 10 kr. Udano podpisani, kateri namenja čisti dobiček te loterije ubožnemu zakladu mesta Ljubljanskega, in se je vsestransko potrudil, da je pridobil lepe in dragocene dobitke — oni imajo vrednost 2000 gld. — pričakuje od znane darežljivosti kranjskega prebivalstva sijajen uspeh ter si usoja s tem najljubnejše povabiti vse p. n. obiskovalce ljudske veselice, da se v mnogobrojnem številu udeležijo te dobrodelne loterije.

Z odličnim spoštovanjem

Adolf Stern.

(458-3)

JOSIP GEBA,

urar,

v Slonovih ulicah št. 11,
priporoča svojo mnogovrstno in izbrano zalogo

zlatih in srebrnih žepnih ur,

ur na nihalo, da bijó ali pa tudi ne, salon-
skih, stenskih ur, francoskih in ameriških vzbu-
jevalcev, ur iz Schwarzwalda itd. itd.

Velika izbér

švicarskih sviralk,

ki svirajo 2 do 10 komadov, z bobnom in zvončki, v bogato oprav-
ljenih zabojčkih, posebno pripravne za slavnostna darila.

Ceniki na zahtevanje brezplačno. (452-4)

Poprave izvršujejo se najboljšje in najhitreje.

Naznanilo.

DUNAJSKI BAZAR

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 14.

Stalna razstava

25.000 kom.

za potrebo in luksus.

Prodaje se po stalnih cenah
à 5, 10, 20, 30, 40, 50,
75, 99 kr. in višje.

Ceniki
zastonj.

Odpre se v torek 10. julija.

Dunajsko,
Norimberško

galanterijsko blago

iz usnja in bron, kinč
in igrače. Lampijoni, solnč-
niki in dežniki.

Najnižje cene.

Visoko častito p. n. občinstvo se najljubnejše vabi v pri-
jazno ogledanje.

Z vsem spoštovanjem

(460-3)

EDVARD WITTE.

V Zagrebu, Na Dunaji, V Požunu,
Ilica 28. I, Kärntnerstrasse 59. Michaelerthor 18.

Trgovska akademija v Chrudimu.

Začetkom novega šolskega leta (15. septembra 1883.) odpre se v Chrudimu drugi tečaj trgovske akademije.

Chrudimska trgovska akademija, ustanovljena in vzdržana po Chrudimski mestni občini s podporo visokega državnega upraviteljstva in drugih udeležencev, deluje kot višja komercialna strokovna šola na to, da pripravlja učence na podlagi občne znanstvene, moralne ter strokovne izomike za trgovski stan in sorodna mu stališča. Zavod obstoji iz treh letnih tečajev ter se uvršča zaradi širnega delokroga mej srednje šole. V prvi razred vzprejemajo se kot redni učenci oni, ki so z dobrim uspehom dovršili IV. razred gimnazija, realke ali pa realnega gimnazija, ter so pri vzprejemnem izpitu dokazali svojo zrelost, da mogó ustopiti v I. razred. Izrednim učencem je dano na voljo poslušati le posamezne predmete.

Šolnina znaša v trgovski akademiji za vsak tečaj 50 gld. na leto. Za one abiturijente, kateri so pred ustopom v trgovsko akademijo z uspehom prebili IV. razred kacega gimnazija, realke ali pa realnega gimnazija, se bode prosilo za ugodnost jednoletnega prostovoljca. Učencem, pri katerih tega pogoja ni, se bode dajal pouk v onih predmetih, ki so potrebni za izpit pred c. kr. vojaško izpraševalno komisijo, v posebnih kurzih za izreden honorar tako, da zamorejo takoj po dokončanih studijah trgovske akademije podvreči se izpitu za jednoletne prostovoljce pred c. kr. vojaško izpraševalno komisijo.

Oglasila vzprejemajo se od 12. do 15. septembra pri vodstvu tega zavoda, katero je radovoljno pripravljeno takoj odgovoriti na zahtevana vprašanja. (455)

Chrudim, v dan 1. julija 1883.

Za kuratorij trgovske akademije:

Dr. Machek, župan.

Optični zavod

E. REXINGER-ja,

v Ljubljani.

Specijalist za očala potrebujoče.

Kdor si hoče ob prihodu Nj. Veličanstva in predstoječih slavnostih omisliti

dober dvojni daljnogled

ali pa sicer primeren

naočnik,

temu priporočam svojo popolnem izbrano zalogo vsakovrstnih optičnih orodij po prav nizkih cenah.

Poprave izvršujejo se toli hitro kolikor cenó.

(454-3)

Velika izbér

srajc in zavratnikov za gospode.

Velika
zaloga
izdelanih
oblek

za

gospode
dečke in
otroke.

16 gl.

jeden frak,

26 gl.

cela

obleka s frakom

pri

M. NEUMANN,

Ljubljana, Slonove ulice 11.

Velika
zaloga
izdelanih
ogrinjal,
jaquetov

in
deževnih
plaščev

za
gospo in
gospice.

Velika izbér

modnih klobukov za dame.

(426-8)